

INCARNATE GRACE.

[Exhibits the ten incarnations of Vishnu, and their incongruities, proves Vishnu to be a *perpetrator* rather than a *destroyer* of sin, unfolds the nature and necessity of the incarnation of the Son of God, presents a view of his sufferings and death, and closes with an exhortation to receive Christ as the Incarnate Saviour.]

அருளவதாரம்.

முதலாவது கைலம், வைஷ்ணவம் என்னுஞ் சமய
பேதங் கூறியது.

பாவ சாகரத்தில் அமிழ்ந்திய மனிதர்கள் தாங்கள் அதனை நீங்க நல்வழியின்றித் தேவ கோபத்தினால் நித்திய மோட்ச பேரின்பத்துக்குத் தகாதவர்களாயும் ரகசங்கினிக்கு இரையாகி வருந்துகிறதற்கு வதுவாயுமிருப்பதை அறிந்து, அவர்கள் ஆத்தும இடேற்றம் பெறுவதே மகா அவசியம் என்னுஞ் சிந்தனையுடனே, அதற்கு வழி அறியும் விசாரணையில் முயலுமிடத்துப் பற்பல மதத்தார்பற்பல பேதமாய் ஒன்றற்கொன்று ஒவ்வா வழிகளைத் தத்தம் மதப்படி சொல்வதினாலே எதுவோ நல்வழியென்ற சந்தேக மயக்கத்துடனாகுதல், அ

ல்லது தாந்தாம் பற்றியதே பரகதிக்குரியதாய்க்
கரையேறுகிறதற்கு ஏற்றதென்ற நம்பிக்கையுட
னாகுதல் மோசமாயிருக்கத் தகாது. அவற்றை
உணர்ந்து நிதானிக்க வேண்டும்.

ஆதலால், ஆத்தன்மை விகற்ப மதங்களுக்குள்
இப்பொழுது சைவம், வைஷ்ணவம் என்னும்
இவ்விரு சமயங்களில் ஒன்றிற்கொன்றுள்ள விகற்
பங்களினும் அவை தத்தமிலுள்ள விகற்பங்களினு
ள் சிலவற்றைச் சொல்வோம். இச்சமயங்கள்
இருவிதத்தினும் வேற்றுமையாய் மாறுபட்டிருக்
கின்றன. வேதாகம புராணதிகளிலுல் இதை அறி
யக் கூடியிருந்தும், அவற்றைத் தெளிந்து உண
ராதனுசரிப்பது புத்தியல்ல. இவ்விரு சமய கரு
த்துக்கள் பெரும்பாலும் பேதப்பட்டனவென்
பதை நிறுத்தும் பொருட்டாய் அவற்றிலேயுள்
ள சில உதாரணங்களை எடுத்துக்காட்டுவோம்.
அவ்வுதாரணப் பொருள் ஆத்தம இலாபமென்
து ஏற்கத் தகுமோவென்று ஆராய்ந்து நிதானிக்க
வேண்டும்.

இத்தேசத்தில் வழங்குஞ் சமயசாத்திரங்களிற்
பசு, பதி, பாசம் என்னும் மூன்று பொருள் உண்
டென்னும், அவற்றுட், பசுவாவது, ஆன்மா; பதி
யாவது, நிற்குணனாகிய கடவுள்; பாசமாவது மூ
ல இருளென்று சொல்லப்படுகின்றது. மச்சபுரா
ணத்திலே,

கடவுளினது தாமத, இராசத, சாத்தவிகமாயிய முக்கு
ணங்களின் இயக்கத்தினாலே பிரமா விஷ்டை, உருத்திரன் ஏ
க மூர்த்தியாய்த் தோற்றியது

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மூன் சொ

ல்லியபடி கடவுள் நிற்குணனையாகில், அவருக்கு முக்குணமும் முக்குணத்தில் மும்மூர்த்தி உற்பத்தியும் ஏது? அன்றியுந் தீதான தாமத குணங் கடவுளுக்கு உண்டென்பதும் பொருந்தாதே. மேலும், மும்மூர்த்திகளின் உற்பத்தி இன்னும் வெவ்வேறிடங்களில் வெவ்வேறு பேதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எப்படியெனில்,

மும்மூர்த்திகளையும் ஆதிசத்திதோற்றுவதது அவர்களை இச்சித்துப் புருஷராய்க் கொண்டது

என்றும், பாகவத முதலிய நூல்களில்,

விஷ்டிணுவினது நாபிக்கமலத்திற் பிரமதேவர் உற்பத்தியானது

என்றும், வேறு சில நூலில்,

ஆதி சத்தி உண்டாக்கிய வோர்கீர்த்தில் விஷ்டிணு வின் பிதாவாகுஞ் சிவன் தோற்றினது

என்றும், மச்ச புராணத்தில்,

உருத்திரன் பிரமாவினுந் சிருட்டிக்கப்பட்டது

என்றும், நாரதிய புராணத்தில்,

நாராயணனுடைய வலப்புறத்திற் பிரமாவும் இடப்பக்கத்தில் விட்டுணுவும் மத்தியத்திற் சிவனுந் தோற்றினார்கள்

என்றும், இலிங்க புராணத்தில்,

பிரமாண்டத்தில் உருத்திரன் ரூபிகரமாய்த் தோன்றித் தனதிடப்புறத்தில் விஷ்டிணுவையும் இலக்ஷுமியையும் தனது வலப்புறத்திற் பிரமாவையுஞ் சரகவதியையும் தோற்றுவித்தார்

என்றும், அந்நூலில் வேறொரிடத்திலே,

பிரமாந் தமது சிருட்டி சிருத்தியம் மந்தப்பட்டதின் கிழத்தம் விடும் பெருமூச்சிற் பிறந்த உருத்திரன் அத்தொழிலை நடப்பித்தும் அதுமேலும் மந்தப்பட்டதுகண்டு பிரமா அத்தொழிலை மீண்டுந் தாமே நடப்பித்தார்

என்றும், மாரீக்கண்டேய புராணத்தில்,

மகா விஸ்த்ருய்யிவிரும்பு பிரமாவும், மகா காளியிவிரும்பு உருத்திரமும், மகா சரசுவதியிவிரும்பு விஷ்ணுவும் தோற்றினார்கள்.

என்றும், வராக புராணத்தில்,

பிரமா விஷ்ணு உருத்திரவர் என்பவர்களில் ஒரு சத்தி உண்டாகி மூன்றுபகுதிப்பட்டு இவ்வுருயி சரசுவதி தானி என்பவர்கள் உண்டானார்கள்.

என்றுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தன்மைபாய்த் திரிமூர்த்திகளின் உற்பத்தி சாஸ்திரத்திற்குச் சாஸ்திரம் பேதப்படுமாசில் எனதமெய்யென்று துணிந்தெடுப்பது! இதில் மனிதருடைய மனந்தெனியுமோ! இது சத்தர் தம்மிடத்தில் மனிதர் சேருதற்காய் அமைத்த நூலேபாசில், இப்படிப் பேதாபேதமாக மாறுபடாதென்று அறிந்துகொள்வீர்களாக.

அம்மூர்த்திகளிற் சிவனைச் சைவர்களும், விஷ்ணுவை வைஷ்ணவர்களும் வியந்து புகழத்தக்கதாகவேதாமபுராணங்கள் ஒன்றிற்றிகொன்று மாறுபடச் சொல்லிய பேதங்களை இனிச்சொல்லோம்.

சருவவியாய்யெவரோ அவசே பரம், சிவஞானவா சருவவிபாதி, ஆதலால அவசே பரம்

என்று சொல்லுகின்றது. இதற்கு மாறாகப் பாசுவதத்திலே,

சிவகீட்கைபெற்ற சிவபத்தர்கள் துரோகிகளுக்கு சாத் திரவிரோதிகளுமாகையால் மோட்சத்தை விரும்புதற்காகப் பூதபதியாகிய சிவனைவிட்டுக் களங்கமில்லிச் சாத் தத்திடமே நாராயணனை வணங்குகிறார்கள்.

என்றும், பதுமபுராணத்திலே,

விஷ்ணுவைத் தரிசித்தமாத் திரத்திற் சிவத்துரோகர் உண்டாகும். அத்துரோகத்தினால் மகா கடுமையான தாகத்திலே விழுந்துபோவோம். ஆதலால் விஷ்ணுநாமத்தை ஒருபோதும் உச்சரியாதிருப்போமாக

என்னும், அப்புராணத்திலே இன்னும் ஒரிடத்தில்

பிரமா உருத்திரன் முதலிப் தேவர்களை நாராயணனுக்குச் சமனென்று சொல்பவர்கள் சமயத் துரோகிகளாகும், அதிகஞ் சொல்லவேண்டுமென? விஷ்ணுமேற்புத்தியற்ற பிராமணர்களுடனே பேசவும் அவர்களைத் தரிசிக்கவும் பரிசிக்கவும் படாது.

என்றுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

மேற்கூறித்த சமயத்தவர்கள் வணங்கும் இந்தத் தேவர்கள் தேவர்களல்லவென்று, இவர்களை மகிமைப்படுத்தஞ் சாஸ்திரங்கள் தேவவாக்கல்லவென்றுக் காட்டுதற்காய் இங்கே சொல்லிய இவ்விருசமய விகற்ப உதாரணங்களுடனே இன்னமுள்ள உதாரணங்களை எடுத்துச் சொல்லில் இங்கே அடங்காது. தேவ முறமாய் உண்டாயிற்றென்று நீங்கள் சொல்லும் வேதாசம புராணதிகள் ஒன்றிற்கொன்று பிரிவாய் மாறுபடுமாகில் அவற்றை மெய்யென்று எடுப்பதோ? அல்லது அவற்றுட் கிலவற்றை மாத்திரம் மெய்யென்று எடுப்பதோ? முற்றும் பொய்யென்று நிச்சயிப்பதோ? புத்தியென்று ஆலோசிக்கில் முற்றும் பொய்யென்றும் ஆத்தாம இடேற்றத்திற்குத் தகாததென்றும் உணரப்படுமென்பதாக நம்புகிறோம்.

கிஷ்ணுப் பற்றியவைகளை இவ்வளவுடனே நிறுத்தி உலக இரட்சகர் என்னும் விஷ்ணுவுடைய தசாவதார விருத்தாந்தங்களையும் அவற்றின் மாறுபாடான பேதங்களையும் எடுத்து விஷ்ணு பாவகாரியரன்றிப் பாவநாசர் அல்லவென்பதைக் காட்டுவோம்.

இரண்டாவது.

விஷ்ணுவின் தசாவதார விருத்தாந்தம்.

கவது. மச்சாவதாரம்.

முன்னொரு கற்பாந்தத்திலே பிரமாவானவர் நித்திரை செய்யும்போது சலப்பிரளயத்தினால் பூமி பாதாலத்தில் அமிழ்ந்த இலங்காசுரன் என்பவன் வேதங்களைத் திருடி எடுத்தக் கடலுக்குள்ளே ஒளித்துக்கொண்டதை விஷ்ணுவானவர் அறிந்து நூறிலக்க யோசனை நீண்ட ஒரு மச்ச வடிவெடுத்த சலத்துக்குள்ளேபோய் அவ்வசுரனைச் சங்கரித்து வேதத்தை எடுத்தார்.

உவது. கூர்மாவதாரம்.

முன்னொரு காலத்திலே தேவர்களும் அசுரர்களும் மந்தரமலையை மத்தாகநாட்டிச் சந்திரனைத் தம்பமாக நிறுத்தி வாசகிப்பாம்பைக் கயிறு சுச்சுற்றிவெவ்வேறு இருபுறத்திலுமாய் நின்று அமுதம் எழும்பும்படி பாற்கடலைக் கடையும் போது, அவ்வாசகிப்பாம்பு வருத்தப்பட்டு நஞ்சைக் கக்கினதினால், அவர்கள் கைவிட்டுத் திகைத்து நடுநடுங்கியோட, மந்தரமத்துங் கீழே தாழ்ந்து போயிற்று. ஒடிய தேவர்கள் பின்புங் கூடி அதனை எடுக்கும் பொருட்டு விஷ்ணுவை ஆராதிக்க, அவர் பிரசன்னராய் மகிழ்ந்து கூர்ம வடிவாய்ச் சென்று கீழே போன மந்தரத்தை முதுகிலே தாங்கிக் கொண்டு நின்றார். அதற்குப்பின் முன்போல இருதிறத்தாருங் கூடிப் பாற்கடலைக் கடைய அமுதம் பிறித்தது. அதின் நிமித்தம் தேவர்களும் அசுரர்களும் வழக்காடுவதை விஷ்ணுவானவர் கண்டு அ

தனைத் தீர்க்கும் உபாயமாய் எவர்களும் மயங்கத்
தக்க யௌவன சவுந்தரமுள்ள ஒரு மோகினியாக
நின்று காமக்குறிப்புக்காட்டி இவ்வமுதம் யாரு
க்கு? மோகினியாகிய நான் யாருக்கு வேண்டு
மென்று கேட்க, அசுரர்கள் மயலாகி மோகினியா
கிய நீதானே எமக்கு வேண்டுமென்று சூழ்ந்து
வர, அம்மோகினி அவ்வசுரரை நோக்கி என்னை
ஆலிங்கனம் பண்ணத்தக்க ஒரு வீரன் உங்களுக்கு
ள்ளே உண்டாகில் அவன் எவனென்று சொல்ல
அவர்கல் தத்தம்மில் யான்யானென்று தனித்தனி
எழுந்து ஒருவரோடொருவர் சண்டைசெய்து
மரணமடைந்தார்கள். பின்பு விஷ்டிணு தேவர்க
ளுக்கு அமுதத்தைப் பகிர்ந்து கொடுத்தார்.

கருது. வராகாவதாரம்.

கனகாட்சனென்றோர் அசுரன், மகாவலியபரா
க்கிரமசாலியாய்த் தேவர்களுக்கு இடுக்கண் செய்
து வருங்காலத்தில் விஷ்டிணுவானவர் வராகமாய்
அவதரித்துப் பிரமாண்டமெல்லாத் தமது உருப
த்தினால் நிறைத்து அவையெல்லாம் உடையும்
படி மயிரை உதறிக்கொண்டு முகமுசென்று
நெருப்புப்பொறி சிதறக் கறகநென்று உறுமிப்
புரண்டு மூச்சுவிட்டு நட்சத்திரங்கள் உதிரத்தக்க
நாக வாலைச் சுற்றிக்கொண்டு தன்னுடைய கொம்
புகளினாலே தண்ணீரைக் கிழித்துக்கொண்டு பூமி
யைத் தேறும்பொழுது அவ்வெக்கிய வராக மூர்
த்திபைக் கனகாட்சன் கண்டு நகைத்து ஒரு த
ண்டாயுதத்துடன் கிட்டி எ! முருந்தா, நான் மு
ன்னே பாய்ச்சுருட்டாகச் சுருட்டி ஒளித்துவைத்

தபூமியை எடுத்துக்கொண்டுபோக நினைத்தா
யோவென்றுவர, வராகமூர்த்தியானவர் வச்சிர
தந்தத்தால் அவன் வயிற்றைப்பீறிப் பாதாளத்தி
லே தள்ளி அவனைச் சங்கரித்துத் தேவர்களை இர
ட்சித்துப் பாதாளத்தில் அமிழ்த்தின பூமியை மே
லாகக் கொண்டுவந்து வைத்துச் சிலகாலஞ் செ
ன்றின் பூமியின்மேல் உள்ளபன்றிகள்மேல் இச்
சித்துக் கூடக் கருவுண்டாகி ஆண்பெண்கள்
பங்களான குட்டிகளைப் பிறப்பித்தனும் வளர்த்து
ம் அதேகாலம் இப்படி உலகத்தில் இருந்தார்.

சுவது, நாரிங்காவதாரம்.

இரணியனென்பவன் பலகாலமாகப் பிரமதே
வரை நோக்கி அரிய தவஞ்செய்து அவரிடத்திலே
பூமி பாதலஞ் சுவர்க்கமாகிய மூவுலகத்தையும் ஆ
ளத்தக்க அதிகாரத்தையுஞ் சகல ஐசுவரியங்களை
யுந் தேவர் மனிதர் பறவை மிருகங்களினாலும் அ
த்திரசத்திர முதலான ஆயுதங்களினாலுந் தன்னை
ச் சயிக்கப்படாத வன்மைமையபும் வரம்பெற்று
அவ்வுலகங்களிலே யாவறையுந் தனதானைக்கு
ட்படுத்திக்கொண்டு தன் சகோதரனான இரணி
யாக்களைக் கொன்ற விஷிந்னுலில் யன வயிரமுள்
ளவனாய் அன்றுமுதலாக நாராயணனென்கின்ற
நாமம் உலகத்தில் வழங்காமல் மாற்றித் தன் நாம
மே வழங்கச்செய்து வரும்போது, அவனுக்குப்
பதவ்வனாய்ப் பிறந்த பிரகலாதனென்பவன், தன்
குரு இரணிய நமவென்று சொல்லக் கற்பித்ததை
மறுத்து அரிநமநாராயணுவென்று சொல்லித் து

திப்பதை இவ்விரணியன் அறிந்து அவனைக் கொல்
ல எத்தனஞ்செய்யுஞ் சமயத்தில் விஷ்டிணு நரசி
ங்கமாய் அவதரித்து அவ்விரணியனைக் கொன்று
போட்டார்.

வேது. வாமனாவதாரம்.

மாவலியென்னும் ஓர் அசுரன் தவத்தினால் மே
லான வரங்களைப் பெற்று அதிபராக்கிரமியாய்ப்
பூமி பாதலஞ் சுவர்க்கமாகிய முழுவகத்தினையுந் த
னதானைக்குட்படுத்தி ஆண்டு கொண்டிருவருகையி
ல், விஷ்டிணுவானவர் தேவேந்திரனுக்காகப் பூ
மியிலே பிரம குலத்தில் வாமனாவதாரம்பண்ணி
மாவலியின் இடமாகப் போய் உபாயமாய் மூவ
டிமண் பிச்சையேற்றுப் பின்பு மகா உன்னத வடி
வாய்ப் பூமி பாதலஞ் சுவர்க்கம் முழுவதையும் இ
ரடியாக அளந்து மற்ற ஓரடிக்கு இடமாக மாவ
லியைத்தானே மிதித்துப் பாதலத்தில் அமிழ்த்தச்
செய்து சுவர்க்க லோகத்தை நிலைநிறுத்தினார்.

குவது. பாசிராமாவதாரம்.

பூருவகாலத்திற் சூரிய வமிசத்தில் அவதரித்த ச
த்திரியர்கள் சமதக்கினி முதலான பிரம குலத்தவர்
களுக்கு இடுக்கண் செய்தும், அவர்களுக்கே உரிய
வேத கருமங்களைத் தாமே முற்பட்டு நடப்பித் து
ம், பிரம குலாசாரங்களைக் கெடுத்தும். மனச்செ
ருக்குற்றிருந்தார்கள். அப்பொழுது விஷ்டிணுவா
னவர் சமதக்கினி புதல்வனாகிய பாசிராமனாய் அ
வதரித்து வந்து மழுவினால் முள்ளுந் தறிப்பது
போல அந்தச்சத்திரியரையும் அவர்களிற்சுனித்து

வரப்பட்ட புத்திரபவுத்திரபரம்பரியர்களையும் இ
ருபத்தொரு தலைமுறை மட்டாகச் சங்கரித்தார்.

எவது. சிந்ராமாவதாரம்.

இராவணன் என்றொரு இராட்சதன் இலங்காபு
ரியிலிருந்து தவ வலிமையினாலே முவுலகத்துந்
தனதானை செலுத்தித் தேவர் முனிவர் யாவருக்கு
ம் அதிக துன்பஞ்செய்து வருகையில், அவர்கள்
இராவணனை அழித்து நம்மை ஆளுமென்று வி
ஷ்டினுவைக் கேட்க விஷ்டினுவானவர் தசரதன்
புத்திரனாக அவதரித்து இராமனென்ற பெயர்
பெற்றுச் சனகன் புத்திரியான சீதைையை மணஞ்
செய்திருந்து பிதாவின் ஏவலால் அவளுடனே வ
னம்புகுந்திருந்த போது, அவ்விராவணன் மறைந்
து வந்து தமது மனைவியைக் கவர்ந்து கொண்டு
போன பின்பு திகைத்துப் புலம்பிச் சீதை எவ்வி
டமென்று அறிபாதவராய் அனுமான் சுக்கிரீவனு
டைய வசனத்தினாலே சீதைக்குச் சம்பவித்திருக்
கும் காரியங்களை அறிந்து கடலைக் கடக்கக்கூடா
மற் சிவாலயத்தை இடித்துச் சமுத்திரத்தில் இ
ட்டு அணுகட்டித் தமது குரங்குச் சேனைகளுட
னே அதன் மேல் நடந்து இலங்கையிலே சேர்ந்த
தை இராவணன் அறிந்துவந்து தம்மைத் துதித்த
பொழுது, உன்னைச் சங்கரியேனென்று அவனுக்
குச் சொன்ன வார்த்தையைத் தேவர்கள் அறிந்து
செய்கின்ற ஏவுதலினால் இராவணன் தம்மை நிந்தி
த்ததின் நிமித்தந்தமது வார்த்தை திறம்பி அவனைச்
சங்கரித்தார். அதனாற் பிடித்த பிரமகத்தியைச் சி
வப் பிரதிஷ்டையினால் நிவிர்த்திபண்ணிக்கொண்

டு சீதையை அக்கினிப் பிரவேசம் பண்ணுவித்து
க் கற்பு நிலையைச் சோதித்து அவளுடனே கூடி
யிருந்து கருப்பவதியாய்ச் சில காலஞ் சென்ற
பின்பு பின்னும் அவளை நம்பாமல் வான்மீகர் ஓ
ருக்கின்ற வனத்திலே அனுப்பி மறுபடியும் அவ
ளை அழைப்பித்துக் கற்பு நிலையைச் சோதித்த
பொழுது, பூமிபிளக்கப் பூமதேவிபிளப்புக்குள்
இருந்து சீதையையுங் கட்டித் தழுவிக்கொண்டு
இருவருமாகப் பூமிப் பிளப்புக்குள்ளே மறைந்து
போய்விட்டார்கள். பின்னொருபொழுது ஓயம
தன்ம இராசாவுடனே இராமர் பேசிக்கொண்டி
ருக்குக் காலத்திலே துருவாசமுனியால் அனுப்
பப்பட்டுள்ளேதமதிடமாய் வந்தஇலட்சுமணரை
க் கோபித்துத் தள்ளிப்போட்டுக் கடைசியாய்த்
தாம் சரயுநதியில் விழுந்து அமிழ்ந்திப்போனார்.

—
அவது. கிஷ்ணுவதாரம்.

பூருவ காலத்திலே சத்திரியர் முதலானவர்களை
த் தாங்கிச் சலிக்கும் பூமதேவியின் புலம்பலை மா
ற்றும் பொருட்டு விஷ்ணுவானவர் துவாகாபுரி
யிலே கிட்டிணனாய் அவதரித்து நாடோறுங் கிரம
ங் கிரமமாகச் சத்திரியரையும் அகரையுங் கொ
லை செய்தும் யௌவனஸ்திரீகளைத் தமது வசப்
படுத்தி அவர்களுடனே லீலாவினோதஞ் செய்து
போகித்து மனத்திருத்தி அடைந்தும் அவர்கள்
வயிற்றிற்சுணித்த புத்திர புத்திரிகளுடனேயும் யா
வர்களுடனேயும் பிரபாச கேத்திரையெண்ணுந் த
லத்திற் போய் மதுபானத்தினால் ஒருவரையொரு
வர் அநியாமற் போராடி அவர்களில் நாலிந்து

பெயர்தவிர மற்றயாவரும் இறக்கச் செய்துத் த
மது குருவான இராயன்கொலி என்பவருடைய
மனைவியாகிய இராதை என்பவளைக் களவினாற் கொ
ண்டுபோய் வனத்தில் அவளுடனே கூடியிருந்
தும், விருந்தாவனத்தில் அனேகம் இடைச்சி
யரை வசப்படுத்தி ஆவிங்கனஞ் செய்தும், வடம
துரையில் இராசனாகவிருந்து அவ்விராச்சியத்தி
லுள்ளபதினாறுயிரம் பெண்களைபுந் திருடி மரண
பரியந்தம் இடைவிடாமற் சுரதல்லா வினோதம்
புரிந்தும், பின்பு தமது மாமனாகிய கஞ்சனக்கொ
ல்லப் போசையில் ஒரு வண்ணுனிடத்திற் போய்
திருவாணமாய் நின்று வஸ்திரங்கேட்டு அவன் இ
வ்வப்பென்ற நிமித்தம் அவனைக் கொன்று, வஸ்
திரங்களை எடுத்தி அணிந்து கொண்டு இராசசபை
யிற் புழுந்து கஞ்சன்முதலானவரைபுந் கொன்று
தான் மதுபானம்பண்ணித் தன் புத்திரரைபுந்
தொழன்மாரையும் மதுபானம் பண்ணுவித்துத்
தருமரைக் கொண்டு பொய்சொல்லுவித்தும், இ
ன்னும் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்து வ
ந்து பின்பு ஒரு ஆல விருட்சத்திலேறிச் சயனித்
திருக்கையில் வேடனை ஒருவன் மிருகமென்று கு
றித்தோர் அம்பைத் தொடுக்க அது பட்டுக் கிரு
ட்டினனார் தேகத்தை விட்டு மரணமடைந்தார்,
அவருடைய சரீரம் பட்சிகளாற் கொத்துண்டும்
தரிகளாற் பிடிக்குண்டும் போயிற்று.

கவது. புத்தாவதாரம்.

திவோதாதனென்பவன் ஒருவன் யாகாதிகரு
மங்களைச் செய்து சிவனிடத்திலே காசினகர் மு

பூதையும் பெற்று ஓராச்சியஞ் செய்து வருகையில் விஷ்ணுவானவர் புத்தாவதாரமெடுத்ததுத்தந்திரமாக ஒரு சாத்திரத்தைபுங் கற்பித்து, அந்நகரத்தாரைச் சைவ சமயத்தை விட்டு விலகிப் புத்தசமயத்துக்குட்படச் செய்து தீவோதாதனையுங்காசி நகரைவிட்டு நீக்கி அந்நகரத்திற் செவன் இருக்கச் செய்தார்.

யவது. கந்தி அவதாரம்.

விஷ்ணுவானவர் கலியுகத்தத்திலே பூமியிற் கந்தி அவதாரமெடுத்தது வந்து துஷ்டரைச் சங்கரித்து உண்மையை நிறுத்துவார்.

இத்தத் தசாவதார விருத்தாந்தங்கள் எல்லாஞ் சுரீபாகவத முதலிய நூல்களிலிருந்தெடுத்ததுக்காட்டப்பட்டன. இனி இவ்வவதாரங்களும் இவற்றைச் சொல்லிய பாகவத முதலிய சாத்திரங்களும் மெய்மையல்லவென்பதற்கு அவ்வவதாரங்களிலுள்ள மாறுபாடுகளை எடுத்து உதாரணமாகச் சொல்லப்படும்.

மூன்றாவது.

விஷ்ணுவின் தசாவதார விருத்தாந்த மாறுபாடு கூறியது.

மச்சாவதார விருத்தாந்தத்திலே சலப்பிரளயத்தில் அழியாமல் ஓரகரன் தப்பியிருந்து வேதத்தைத் திருடினானென்றும் விஷ்ணுவானவர் நூலிலக்கியோசனை நீண்ட ஒரு மச்ச வடிவாய்க் கட்டலுட்புருந்து அவ்வகரனைச் சங்கரித்தாரென்றுஞ் சொல்லுகில் உலகத்தையும் அதில் உயிர்களை

யும் அழிக்கும்பொருட்டாகக் கத்தா வரலிட்ட ச
லப்பிரளயத்தில் அழியாமல் ஒரு தீயவகரன் தப்பி
யிருக்கக் கூடுமோ? கத்தா அப்படிப்பட்ட தீய
வகரன் தப்பலிட்டாரேயாகில், மற்றவர்களை அழி
க்க நியாயம் என்ன? நூறிலக்க யோசனை நீண்ட
மச்சம் நிற்பதற்குக் கடலுமன்றிப் பூமியும் இட
ம்பற்றாதே; அவ்விரண்டுங் கூட கூதும். யோச
னை விஸ்தாரமுடையதென்று கல்விமான்கள் கப்
பற் பிரயாணம்போய்க் கடலையும் பூமியையும்
அளந்துண்டாக்கிய பூகோள சாத்திரத்தினாலே
தெளிவாய் விளங்குகின்றது.

கூர்மாவதார விருத்தாந்தத்திலே பாற்கடல் க
டையத் தேவர்களும், அசுரர்களும் மந்தரத்தை
எடுத்து நாட்டினால் அது தாழ்ந்தபின் அதனை
எடுக்கவும், நாட்டவுங் கூடாதவர்களாய் விஷி
ணுவை ஆராதிக்க வேண்டியதில்லை. அம்மலை அவ
ர்களால் எடுக்கவும், நாட்டவுங் கூடாத பாரமு
டையதெனின் சுற்றிய வாசுகியில் அவர்கள் பற்றி
யிருக்குந் தாபரத்தினால் அம்மலை நிற்க மாட்டா
தே. தேவர்களும் அசுரர்களுங் கைவிட அது பா
தலத்திலே தாழ்ந்துபோய்ந்நெனில், கூர்மமாக
அதனைச் சுமந்துவந்த விஷ்ணு அதனை முன் நின்
றவிடத்திலே நிறுத்திவிடாமற் சுமந்துகொண்டு
நிற்க வேண்டியதில்லை. அம்மலைக்குத் தம்பமாக
ச் சந்திரனை நிறுத்தினதெனில், சந்திரன் உண்டை
வடிவல்லாது தம்பவடிவல்லவே அது தூணாக நி
றுத்தப்படக் கூடியதெப்படி?

வராகாவதார விருத்தாந்தத்திலே கனகாட்சனெ
ன்னும் அசுரன் எக்சிய வராகமூர்த்தி தன்னிடமா

கவரக்கண்டு ஏ! மூருந்தா, நான் பாய்ச்சுருட்டா
கச் சுருட்டி ஒளித்துவைத்த பூமியை எடுக்க வந்
தாயோவென்று சொன்ன கருத்தினாலே அவன் பூ
மியைச் சுருட்டி வைத்தானென்றும் அதன் நிமித்
தமாய் அவர் தேடிப்போனாரென்றும் விளங்குகி
ன்றது. பூமியானது உண்டைவடிவாய்ச் சுருட்ட
ப்படக் கூடியதல்லவாயிருப்பதினால் அதை ஒரு
வன் சுருட்டி வைத்தானென்பது பொருந்தாது.
பூமியானது பாதாள சலத்தில் அமிழ்த்தியிருந்த
போது அதன்மேலுள்ள சிபாத்துமாக்கள் எல்லா
வற்றோடும் பன்றியும் அழித்துபோமே. பின்னை
விஷ்ணுவாகிய பன்றி கூடுவதற்கு ஒரு பன்றி எங்
கே இருந்தது?

நரசிங்காவதார விருத்தாந்தத்திலே இரணியன்
பிரமதேவரிடத்திலே தேவர், மனிதர், மிருகமுத
லியவைகளால் அழியாத வரம்பெற்றது உண்மை
யாகில், அவனை விஷ்ணு சங்கரிக்கும்படி நரசிங்
கமாய் அவதரித்தாலும் அதிலே தேவ கூறும், ம
னுஷி கூறும், மிருக கூறும் பொருந்தியிருந்தன.
ஆகையால் அவ்விரணியனைக் கொலைசெய்ய முறை
யல்ல, கொலைசெய்ததெண்ணிற் பிரமதேவர் அளி
த்த வரம் பொய்யாகும்.

பரசிராமாவதாரவிருத்தாந்தத்திலே முன்னொ
ரு கிரேதாயுகத்திற் சூரிய வமிசத்தில் அவதரித்த
இராசாக்கள், பிரம குலத்தவர்களுக்கு இடுக்கண்
செய்து குலாசாரங்களையுங் கொலைத்ததினால் விஷ்
ணு பரசிராமாவதாரமெடுத்தது அவர்களைச் சங்க
ரித்தாரென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. வே
று சாஸ்திரங்களிலே கிரேதாயுகத்தோர் தத்தமக்

கு நியமித்த ஒழுக்கங்களிலே தவறார்களென்று
ஞ் சொல்லியிருக்கின்றதினால் அந்த இராசாக்க
ள் தங்கள் ஒழுக்கங்களை விட்டுப் பிரமகுலத்தவர்க
ளுக்கு இடுக்கண் செய்ததும், அவர்களைச் சங்கரிக்
கும்படி விஷ்ணு பரகிராமாவதாரமெடுத்தது
ம் எப்படி மெய்யமையாகும்! இத்தன்மையான அ
வதாரங்களில் இப்படி நிகழ்ந்த விரோதங்கள் இ
வ்வவதாரங்களும் இவைகளைச் சொல்லும் புராண
திகளும் மெய்யமை அல்லவென்றும், மெய்க்கட
வுளின் வசனமல்லவென்றும் விளங்குகிறதற்குப்
பிரமாணமாயிருக்கின்றன.

மெய்த்தேவ இலட்சணமென்று பெரும்பாலு
ம் எச்சமயத்தவர்களும் உடன்பட்டு நிச்சயிப்ப
தாயிய தோற்றமிக்கமை, நாசமின்மை, சருவஞ்
சும், சருவவியாபகம், சருவகத்திருத்தாவம், சரு
வதயவு, பரிசுத்தம், நீதி, தின்மலம் என்னுங் கு
ணங்கள் விஷ்ணுவிடத்தில்தான். ஆதலால் அவர் இ
ரட்சகர் அல்லவென்று அவருடைய அவதாரவிரு
த்தாந்தங்களினாலே திட்டாந்தப்படுத்தப்படும்.

நாவரவது.

விஷ்ணு பாவகாரியாற்றிப் பாவநாசரல்லவென்பது கூறி
யது.

விஷ்ணுவினது கூர்மாவதார விருத்தாந்தத்தி
லே அசுரர் அமுதம்பெறத் தகாதவர்களென்று
விஷ்ணு கண்ட போது அவர்களுக்கு அதைக்
கொடாதிருப்பதுமன்றித் தானொரு மோகினி
யாகித் தன் மேல் அவர்கள் மயல்கொள்ளப்பண்

ணி வஞ்சித்ததினால் வஞ்சகரென்றுங், காமகாரண
 ரென்றும், வராகாவதார விருத்தாந்தத்திலே வி
 ஷ்ணு பன்றியாகிப் பூமியிற் பன்றிசன்மேல் இ
 ச்சித்துக் கூடினதினால் அவர் அதிக காமியென்று
 ம், வாமனாவதாரத்திலே அவர் மாவலியிடத்திற்கு
 நுகிய வாமின உருவாய் வந்து மூன்றடி மண் வா
 ள்கின பின்பு மகா உன்னத ரூபங்கொண்டபடியா
 ல் மனக்கபடுள்ளவரென்றுந், தாங்கேட்டபொரு
 ளைக் கொடுத்தவனைக் கொடுத்ததினால் கன்றியீன
 ரென்றும், பராசிராமாவதாரத்திலே அவர் சூரிய
 வமிசத்திலே பிறந்து பிரமகுலத் தாசாரங்களைச்
 சிறைவு செய்த சத்திரியர்களை அழித்ததன்றி அ
 வர்சனின் வமிசத்திலே இருபத்தொரு தலைமு
 றைமட்டும் வரப்பட்ட இராசாக்களைபுஞ் சங்கரி
 த்ததினால் அவர் கொலைபாதகரென்றும், வன்க
 ண்ணரென்றும், அநீதரென்றும் விளங்குகின்றது.
 சிதிராமாவதாரத்திலே அவர் இராமராய் அவதரி
 த்திருந்தபோது தமது மனைவியைக்காட்டிலே இ
 ராவணன் திருடிக்கொண்டு போகவிட்டுத் திகைத்
 துப் புலம்பி அவள் இன்னவிடத்திலென்று அறி
 யாதவராய்நுந்ததினால் அவர் சருவஞ்ஞரல்லவெ
 ன்றும், பின்பு மறுபேரால் அறிந்துத் தாமாய் அவ்
 விராவணனைச் சயிக்க வலிமையின்றி அனுமான், சு
 க்கிரீவன் முதலிய வானர வெள்ளத்தையே தமக்கு
 த் துணையாய்க்கொண்டு கடலைக் கடக்க மாட்டா
 மற்சிவாலயங்களை இடிப்பித்துத் தூர்த்து உண்டா
 க்கிய அனைமேல் நடந்து சென்றதினால் அவர் சரு
 வ வல்லவரல்லவென்றும், அவர் இலங்கையிலே இ
 ராவணன் துதிசெய்தபோது உன்னைச் சங்கரியே

னென்று தாஞ்சொன்ன வாக்கு மறுத்து அவனைச் சங்கரித்ததினாலே அவர் பொய்யரென்றும், தமது மனைவியாகிய சிதைகற்புநெறி தவறினாளோ வென்றறியாமல், இரண்டு தரமாக அவளை அக்திவிப்பிரவேசம்பண்ணுவித்துப் பரிசோதித்ததினால் அநியாயமபுள்ளவரென்றும், கிருஷ்ணாவதாரத்தில் அவர் கிருஷ்ணரூபம் அவதரித்து, யசுது. கோவல ஸ்திரீகளைத் தமது வசப்படுத்தி அவர்களுடனே போகித்தும் அடங்காமல் இராயன்கோஸனனுங் குருவினது பத்தினியாகிய இராதையைக் களவாக எடுத்திடுக்கொண்டுபோய் அவளுடனே போகித்ததினும் காமதூர்த்தனென்றும், யாதவர்களைப் பிரபாசகேத்திரையென்னும் தலத்தில் அழைத்துப்போய் அவர்கள் அங்கே ஒருவரொருவருடன் போர்பண்ணி இறக்கச் செய்ததினாலும், தமக்குப் புடைவை கொடாத நிமித்தம் வண்ணனைக் கொன்றதினாலும் கொலைபாதகரென்றும், மதுபானம் பண்ணியும் பண்ணுவித்தும் வந்ததினால் மதுபானப் பிரியரென்றும், தருமரைக் கொண்டு பொய்சொல்லுவித்ததினால் அசத்திய காரணரென்றும், புத்தாவதார விருத்தார்த்தத்தில் அவர் திவோதாதனுடைய இராச்சியத்தவர்களைச் சுவசமயத்தை விட்டுவிலகச் செய்து புத்தசமயத்துக்குட்படுத்தியதனால் உங்கள் கருத்தின்படி மெய்ச் சமய நாசரென்றும், பொய்ச் சமயகாரணரென்றும் விளங்குகின்றது.

இங்கே சொல்லிய நியாயங்களினால் விஷ்ணு கொலை, களவு, கள், காமம், குருநிந்தையாகிய பஞ்ச பாதகத்துக்குட்பட்டு, உலகத்தவர்களுக்கு

மிருந்த தீமைகளைச் செய்துவந்தவரன்றி அவர்களுடைய பாவ நிவர்த்திக்காணவைகளைச் செய்தவரல்லவென்றும், அவர் இரட்சகரல்லவென்றும், ஞானானந்தக் கடவுள் அல்லவென்றும் பிரத்தியட்சமாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

பாவமாகிய சமுத்திரத்தில் அமிழ்திக் கிடக்கிற மனிதரைக் கரையேற்றல் பாவமற்ற பரிசுத்த கடவுளுக்கன்றி முடியாது. ஆதலால் கடவுளல்லாத விஷ்ணுவை வணங்கும் வைஷ்ணவர் வைஷ்ணவத்திலேயுள்ள லீண் நியாயங்களைப் பொய்யென்று ணர்ந்து மனந்தெளிந்து சருவ சீவ தயாபராகிய கடவுளால் அருளப்பட்ட மோட்சவழியிலுட்பட்டு நடந்து இடேறிக் கொள்வார்களாக.

மனிதர்கள் யாதொருவிதத்திலுங்கடவுளின் தன்மையையும் அவருடைய திருச்சித்தத்தைப் தெளிந்தறியக் கூடாதவர்களானதினால் அவர்கள்மேல் இரக்கமவைத்துத் தமது அடியார்களாகிய மகாத்துமாக்களின் மனதிலே தமது தன்மையபுஞ் சித்தத்தையும் உணர்த்தி அவர்களைக் கொண்டு அவற்றை எழுதுவித்து உலகத்தவர்களுக்குக் கொடுப்பித்தார். அவ்வாக்கியங்கள் தேவமூலமாகவே உண்டானவென்பதற்குச் சாட்சிகள் அவ்வாக்கியத்திலே உள்ளனவுமன்றி வேறும் அனேகம் உண்டு. இத்தன்மையாகத் தேவ மூலமாய் அருளப்பட்டதும் அஞ்ஞான இருளுக்கு லீனக்குமாகிய சத்திய வேத வாக்கியத்திலே மோட்சமடைவதற்கு வழி கிறிஸ்து மார்க்மேயென்று சொல்லுகின்றதினால் அதைத் தெளியக் காட்டுவோம்.

தேவ சதகுப சிநிஸுநாதரின் அருளவதார தீமீத்தங்
கூறியது.

மேற்சொல்லியபடி பாவத்தில அழுந்திய உலக
த்தார் தாங்கள் பாலிகளென்பதையுந் தங்கள் பாவ
த்தை நீக்கி மோட்ச சதியடைய வேண்டுமென்ப
தையும் உணர்ந்ததுமாத் திரமன்றி அதற்கேற்ற
வழி இன்னதென்றதை அறியாமற் குளிக்கப்போ
ய்ச் சேறுதடவினது போலப் பாவம் நீங்குமெ
ன்று பற்பல தற்சமய ஆசாரங்களை அனுசரித்து
க் கெட்டுப்போகிறார்களென்று பாகவதமுதலிய
நூல்களிலிருந்து எடுத்துச் சொல்லிய தசாவ
தார விருத்தாந்தங்களினாலன்றியும், வேறுமனே
க நியமங்களினாலும் அறிந்திருக்குஞ் சலிசேஷி
போதகராகிய நாங்கள் மனிதர் பாவ நிவிர்த்தி
யடைந்து மோட்சம் பெறுவதற்காய் அக்கறி
ஸ்து மார்க்கத்தையே கத்தர் நியமித்தருளினதெ
ன்று திட்டாந்தத்துடனே காட்டுவோம்.

சருவ உலகங்களையும், அவைகளிலுள்ள சகல
பொருள்களையுந் சேவசெய்துக்கொண்டும் படைத்
து மிகுந்த ஆன்பினுடனே காப்பாற்றி எங்கும்வி
யாபித்து எல்லாவற்றையும் அறிந்து களங்கமின்
லாமற் பரிசுத்த தன்மைபொருந்திச் சன்மார்க்க
ரை ஆசீர்வதித்துத் துன்மார்க்கரைத் தண்டித்து
எங்கும் நீதிசெலுத்திச் சருவ சபாதினராய் எங்
கும் ஆளுகைசெய்து வருகிற பெகோவாவாகிய
கடவுள் தாம் பிதாச்சுதன் பரிசுத்த ஆலியெண்ண
ந் திரியேக கடவுளாக இருக்கிறாரென்றும், அத்தி
ரியேக கடவுளிட் சதானுவர் பூலோகத்தவர்களா

கிய நமக்குச் சென்மத்திலும், கிரியையிலும் உண்டாகிய பாவங்களையும், அவற்றால்வரும் ஆக்கினையையும் நிவிர்த்தியாக் கி நம்மை ஒடேற்றும்பொருட்டுக் கிறிஸ்து இரட்சகராகப் பூமியில் அவதரித்துப் பாவங்களைத்தாமே சுமந்து பாவப்பிராயச்சித்தமாக வேதனைப்பட்டுப் பிராணத்தியாகம்பண்ணினாரென்றும், கிறிஸ்துமார்த்தத்திற் சொல்லியிருக்கிறார். அதை எடுத்து ஒழுங்காக அம்மார்த்தப்படியே தெளியக் காட்டுவோம்.

ஆதியந்தமற்ற நித்தியராகிய யெகோவாவாகிய கடவுள் உலகத்தையும் அதிற் சேவசெந்துக்களையும் உண்டாக்கிப் பின்பு ஆதாம் ஏவாளைன்னும் ஆண் பெண் இருவரைப் பரிசுத்தம் நீதி தேவ அன்பு, தேவஞானம் முதலிய குணங்களைத் தங்கள் மனதிலேதானே பொருந்தித் தமது திருச்சித்தத்தை அறிந்து நடக்குந்தன்மையாய்ச் சிருட்டித்து, அவர்களை மற்றுஞ் சேவசெந்துக்களையுஞ் சடபதார்த்தங்களையும் அதனு சிருட்டிக்கப்பெட்டிருக்குமியல்பு மாத்திரத்திலே நடத்துவது போல அவர்களை நடத்துவதுமன்றி நன்மை தீமையையும் மோட்ச நரகத்தையும், இன்னதென்று அறிந்து நடந்துகொள்ளத்தக்கதாகத் தமது நியாயப்பிரமாணக் கட்டளைகளை அவர்களுக்கு அறிவித்தருளினார். அப்பிரமாணப்படியே உலகமெங்கும் அவர் சிப்சை ரட்சைசெய்துவருவது அவருடைய இராசத்துவமாகும்.

கடவுள் தாம் படைத்த அவ்விருவரையும் பூலோகத்திற் சிறப்பும், இன்பமும், மேன்மையும் பொருந்திய பரதிசென்னும் நந்தாவனத்தில் வாசம்ப

ண்ண வைத்து அந்த நந்தாவனத்தில் நிற்கும் இ
தாதிதங்காட்டும் விருட்சக்கனியை நீங்கள் புசிக்க
ப்படாதென்ற லிலக்கி, அதைப் புசித்தீர்களா இங்
உடனே சாவீர்களென்று திருவுளம்பற்றியபடி அ
வர்கள் அமைந்து நடந்துவருவதை முன்பு தன
து பாவத்தினால் பசாசாகிய சாத்தான் அறிந்து
பொருமைகொண்டு சருப்பவடிவாகி வந்து ஏவா
னை நோக்கிலிலக்கிய மரக்கனியைப் புசித்தாயாகில்
இதாதிதமுணர்ந்த தேவனுக்கு ஒப்பாவாயென்று
கபடமாகச் சொன்ன வார்த்தையில் அவள் மருண்
டு அதைத் தானும் புசித்துத் தன் புருஷினுடைய
ஆதாமுக்குக் கொடுத்து அவனையும் புசிக்கப்பண்
ணிஞள். இருவரும் கடவுளின் கற்பனையைக் கடந்
தவர்களாகி அதினால் அந்த நந்தாவனத்துக்கு அ
ன்னியராக்கப்பட்டுத் தாங்களே மரணத்துக்கும்
பலபல துக்கங்களுக்கும் நரகத்துக்குமுள்ளாகி
யதுமன்றித் தங்கள் சந்ததியாரையும் அவற்றிற்
குள்ளாக்கினார்கள்.

கடவுள் அவர்களை நோக்கி நமது கட்டளையை
க்கடந்தீர்களாகில் உடனே சாவீர்களென்று சொ
ல்லிய வாக்குமூலத்தின் காரியத்தைப்பார்க்கில் அ
வர்கள் மீறினமாதிரத்திலே பரிசுத்தம், நீதி, அ
ன்பு, ஆனந்தம் முதலிய தங்கள் சற்குணங்கள் ச
ந்தேனுமின்றித் தேக மரணம், நரக வேதனை முத
லிய தீமைக்கேயுள்ளாகித் தங்கள் சந்ததியாரை
யும் அப்படியே ஆக்கிப் போடவேண்டிய ஏது
வாயிருக்கின்றது. ஆகிலும் அவர்கள் சந்ததியா
ராகிய மனிதரும் இவ்வுலகத்திலே பற்பல சுகானு
பவங்களை யுடையவர்களாயிருப்பதினால் ஆதிமனி

தருக்குக் கடவுள் தாம் இட்ட சாபத்தை முற்றும் அவர்களுக்குப் பலிக்க விடவில்லையென்று காணப்படுகின்றது.

நீதியுள்ளவரான கடவுள் குற்றவாளிகளை இரட்சிப்பதில் அவர்கள் செய்த குற்றத்துக்கு ஒரு சிப்ட்சையும் அவர்கள் ஆத்துமத்துக்கு ஒரு ரட்சையும் தமது நீதிக்கு ஒரு விளக்கமும் இருக்கிறபடியால் அந்த நீதிப்படி அவர்களைத் தண்டியாமலும், அவர்கள் செய்த குற்றத்துக்கு இடான தீர்வு செய்யாமலும் இரக்கத்தினாலே மன்னிப்புப் பண்ணி இரட்சிப்பாரேயாகில், அவருடைய தூஷ்ட நிக்கிரக சிட்ட பரிபாலனமாகிய இராசத்துவ நீதி தவறுபடும். ஆகையால் அவர்களை இரட்சிக்கத் தமது நீதி தவறுது இசையத்தக்க ஒரு பாவப் பிராயச்சித்தம் வேண்டும்.

கடவுள் தமது இரக்கத்தினால் பாவத்தைப் பொறுப்பதாயிருந்தும் அவர் இரக்கத்தையும் நீதியையும் முடையவராகையால் அவ்விரண்டிற்கும் இசைய எல்லாருடைய பாவங்களையுந் தீர்ப்பதேயன்றி இரக்கத்தினாலே யாதொருத்தருடைய பாவங்களைப் பொறுத்துவிட்டால், நீதிக்கு எதிரிடையும் பாரபட்சமுமாய் எண்ணப்படும். சகலருடைய பாவத்தையும் பொறுத்துவிடுவாராகில், அதுதேவ நீதிக்கு மாறாயிருக்கிறதும்ன்றி, அவர்கள் பின்னும் பின்னும் பாவத்தை விடாமற் செய்வதற்குக் காரணமாயும் இருக்கும். ஆனதன்மையினால் கடவுளினது நியாயப்பிரமாண நீதியைமீறி அதின்படியே ஆக்கினைக்குள்ளாயிருக்கப்பட்ட பாவிகள் அந்த நீதியுந் தவறுபடாமல்த் தங்கள்பா

வக் குற்றத்தையும் ஆக்கினையபுந் நீக்குவதெப்
படியென்பது எவர்களும் மலைக்கத்தக்க அந்தர
ங்கமாயிருந்துஞ் சத்திய வேதத்திலே தெளிவாக
ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

முன் சொல்லியபடி ஆதிமனிதனுக்கும் மனிதி
க்குங்கடவுள் இட்ட சாபத்தினால் அவர்களும் அவ
ர்களுடைய வமிசத்தவர்களாகிய சகல மனிதரு
ம் நித்திய நரகத்திற்கே துவாயிருப்பதினால் அவர்க
ள் அதனை நீங்கி இரட்சிப்படைவதற்கான யாதொ
ரு வழியைக் கடவுள் நியமித்தருளியதுண்டோ இ
ல்லையோவென்று மனக் கலக்கத்துடனே உண்
டாகும் ஐயத்தை அறுத்துத் தெளிந்துகொள்வ
து மனிதருடைய சுய அறிவினாலே முடியாதிரு
ந்தும், அச்சத்திய வேதத்திலே கடவுள் பசாசாகிய
சாத்தானுடனே உனக்கும் ஸ்திரீக்கும் உன் சந்
ததிக்கும் அவள் சந்ததிக்கும் பகையை உண்டா
க்குவேன், நீ அவர் குறிங்காலைக் கொத்துவாய்
அவர் உன் தலையை நருக்குவாரென்று சொல்லி
ய வாக்கிலே அவ்வையத்தைத் தெளிந்துகொள்
ளத்தக்கதாக உலகத்தில் ஆதிமுதலாய் எக்காலத்
திலும் உண்டாகும் ஆத்துமலாபமான காரிய
மெல்லாம் பொழிப்பாகச் சொல்லப்பட்டிருக்
கின்றது. அதெவ்விதமெனில், இவ்வாக்கில் இவ
ர் உனது தலையை நருக்குவாரென்பதினால் இவரு
டைய தேவத்தன்மையும், அவருடைய சந்ததி
யென்பதில் இவருடைய மானிடத் தோற்றமும்
நீ இவர் குறிங்காலைக் கொத்துவாயென்பதில் இவ
ர் மனுஷத்திற் படும்பாடும் விளங்குகின்றது.

தேவனுடைய ஓர் பாவநாசர் மகா அற்புதமாக

உலகத்திலே மானிடத்திருமேனிகொண்டு அவதரி
த்து மனுஷ பாவங்களை நிவர்த்தியாக்கும்படி ஒரு
பலிப் பிராயச்சித்தமாகப் பாடுபட்டு மரிப்பாரெ
ன்றும் அந்த விசுவாசம் உறுதியாகுமேதுவாக மி
ருக பலிகளைச் செலுத்த வேண்டுமென்றும், பூரு
வத்தாருக்குரைக்கப்பட்டது. அதை அவர்கள் நம்
பி இந்தப்பலிக்கு ஒர் அடையாளமாகவும் உலகபா
வத்தைச் சுமந்து தீர்க்கும் இரட்சகராகிய அவரி
லே தங்களுக்குள்ள விசுவாசம் விளக்கமாகிறதற்
கு ஏதுவாகக் கடவுளுடைய கட்டளைப்படி மிரு
க பலிகளைச் செலுத்திவந்தார்கள். இது மூலமா
கவே உலகத்தில் ஏந்தவிடத்திலும்பலி செலுத்து
கிற வழக்கம் உண்டாயிற்று.

மேலும் கடவுளானவர் மகாத்துமாவாகிய நோ
வாவென்பவரைக் கொண்டு தமது சித்தத்தை அ
திக தெளிவாக அறிவிப்பித்தருளினார். அந்த நோ
வாவென்பவருடைய காலத்தில் அவரும் அவரு
டைய குடும்பத்திலுள்ள ஏழு பேருமன்றி மற்று
ம் உலகத்திலுள்ள சனங்கள் சகலரும் மகா பாவ
த் துரோகிகளானதினால் நோவா முதலிய ஏழு
பேரை மாத்திரம் பேழைக்குள் இருக்கச் செய்
து இரட்சித்து மற்றவர்கள் சகலரையுஞ்சலப்பிர
ளயத்தினால் அழித்துப்போட்டார். இந்த நிக
ழ்ச்சிக்குறிப்பு உலகத்திலுள்ள அந்தந்தச் சாதியா
ரால் எழுதப்பட்ட பூருவ சுரித்திரங்களுலே ப
ற்பல பொழிப்பாகக் காண்கின்றது.

சலப்பிரளயம் ஒழிந்தபின்பு நோவாவின் புத்திர
ராகிய சேம், காம், யாப்பேத்தென்னும் மூவ
ர் வழியாகச் சனங்கள் பெருகிவந்தார்கள். அம்மூ

வரிற் சேமென்பவன் மிகுந்த பத்திமானானதின
 லே தனது பிதாவின்மீது உணர்ந்த மென்றா
 னப்படி கத்தாவுக்காராதனையை நிலைநிறுத்தி மா
 ற்க்க நெறிகளையுந் தெளிவாப்பி போதித்தான். அ
 வனுடைய வமிசத்தவர்களாகிய ஆபிரகாம் என்னு
 ம் மகாத்துமாவும், அனேக தீர்க்கதரிசிகளுங் க
 த்தாவின் அருள் கொண்டு அவருடைய திருச் சித்
 தத்தை யாதொரு மறைப்பின்றி மனந்தெளிய உ
 ணர்ந்து அனேக காலங்களிற் பின் சம்பலிக்குங்கா
 ரியங்களை முன்னே தீர்க்கதரிசனமாக உரைத்த
 வைகள் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டன. அதுவே ப
 ழைய ஏற்பாடென்பது. அந்தப் புத்தகத்திலே
 ஆத்துமார்த்தமாய பற்பல காரியங்களுடனே உ
 லக இரட்சகராகத் தேவ சுதன் அவதரிக்குமுறை
 யும் இன்ன விண்ணவென்று சூட்சானுசூட்சமாக
 எழுதி வைத்தார்கள். அம்முறை இனிச் சொல்ல
 ப்படும்!

ஆருவது.

அருளவதார விருத்தாந்தம் கூறியது.

பூர்வீக மகாத்துமாக்களைக் கொண்டு யெகோ
 வா அறிவித்த சத்திய வேதப் பிரகாரமாகவே உல
 ககிருட்டிப்புக்குப்பின் நாலாயிர வருஷவெல்லையு
 ள் சிவ்வாகனசகார்த்தத்துக்கு முன் எழுபத்தெ
 ட்டி வருஷவெல்லையுமாகிய காலத்திலே உரோமா
 வில் இராச்சியபாரம்பண்ணி வந்த இராசாக்களில்
 அருஸ்தென்னும் இராசாவின் காலத்தில் யூதேயா
 த் தேசத்திற் கலிலேயா நாட்டிலுள்ள ஒரு பட்டி.

னத்திலே இருக்கப்பட்ட தாலீதின் குடும்பத்தா
 னாகிய யோசேப்பென்னும் நாமமுள்ள புருஷனு
 க்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்த கன்னியாகிய மரியா
 னென்பவனிடத்திலே மகா வல்லமையுள்ளவராகி
 ய காபிரியேலென்னுந் தூதன் தேவனாற் கிறிஸ்து
 வினுடைய உற்பத்தியை அறிவிக்க அனுப்பப்பட்
 டி அவள் இருக்கிற லீட்டிற் பிரவேசித்துக் கிருபை
 பெற்றவளே, நீ வாழ்க! தேவன் உன்னுடனே இ
 ருக்கிறார், ஸ்திரீகளுக்குள்ளே நீ ஆசீர்வதிக்கப்பட்
 டவளேயென்றான். அவள் அவனைக் கண்டு அவனு
 டைய வார்த்தையைக் கேட்டுக் கலங்கி இந்த வா
 ழ்த்துதல் எப்படிப்பட்டதோவென்று சிந்தித்தா
 ன். தூதன் அவனை நோக்கி மரியாளே, நீ தேவனி
 டத்திற் கிருபைபெற்றபடியினாலே, நீ பயப்பட
 வேண்டாம், நீ கருப்பந்தரித்து ஒரு குமாரனைப்
 பெறுவாய், அவருக்கு இயேசுவென்று பேரிடுவா
 யாக, அவர் பெரியவராயிருந்து உன்னதமானவரு
 டைய குமாரனென்னப்படுவார், அவருடைய ஆ
 னாகைக்கு முடிவு வராதென்றான். பின்பு புரு
 ஷனுடனே கூடி வாழ்கிறதற்கு முன்னமே பரிசு
 த்த ஆவியினாலே கருப்பவதியானான். அவளுடைய
 புருஷனாகிய யோசேப்பு நீதிமானாகையால் அவ
 னை அவதூறுபண்ண மனதில்லாமல் இரகசியமா
 ய் நீக்கிவிடுகிறபடி சிந்தித்தான். அவன் அப்படி
 நினைத்திருக்கையிலே தேவதூதன் அவனுக்குச்
 சொப்பனத்திலே தரிசுணயாகித் தாலீதின் சந்
 ததியாகிய யோசேப்பே! நீ உன் மனைவியாகிய
 மரியாளைச் சேர்த்துக்கொள்ள ஐயப்பட வேண்
 டாம், அவனிடத்திலே உண்டாயிருக்கிறது பரிசு

தீத ஆவியினால் உண்டானது, அவள் ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள், அவர் தம்முடைய சனங்களின் பாவங்களை நீக்கி அவர்களை இரட்சிப்பார், ஆகையால் அவருக்கு இயேசுவென்று பேரிடுவாயாக வென்றான். தீர்க்கதரிசியைக் கொண்டு, தேவன் சொல்லுவித்தது நிறைவேறும்படிக்கு அவையெல்லாம் நடந்தன. அவர் சொல்லுவித்ததென்ன வென்றால், ஒரு கன்னி கருப்பவதியாடி ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள், அவருக்கு இம்மானுவேலென்ற பேரிடுவார்கள், இம்மானுவேலென்றதற்கு தேவனுனவர் நம்முடனே இருக்கிறாரென்று அருத்தமாம்.

அந்நாட்களில் குடிகளெல்லாருடைய பேர்முதலானவைகளையும் எழுத வேண்டிமென்று அருள்து இராயனாலே கட்டளைவந்தது. சீரியா நாட்டிலே கிரேனியென்பவன் துரையானபோது முதலாவது இந்தக் குடிமதிப்புண்டாயிற்று. அந்தப்படி எல்லாரும் எழுதப்படும்படிக்குத் தங்கள் சொந்த ஊருக்குப் போனார்கள். அப்பொழுது யோசேப்புத் தாலீதின் குடும்பத்தானுமாய் வமிசத்தானுமாயிருந்தபடியினாலே தனக்கு நியமிக்கப்பட்ட கருப்பவதியாடிய மனைவி மரியாளுடனே கூட எழுதப்படும்படிக்குக் கவிலைய நாட்டினுள்ள பெத்தெலேகெமென்னப்பட்ட தாலீதின் ஊருக்குப் போனான். அவ்விடத்தில் அவர்களிருக்குங் காலத்திலே அவள் பிள்ளைப் பெறுகிறதற்குக் காலம் நிறைவேறிற்று. அப்பொழுது அவள் தன்முதற்பேரூன குமாரனைப் பெற்று அவரைப் புடைவைகளிற் சுற்றிச் சத்திரத்திலே வேதிடமில்

லாதபடியினாலே அவரைப் பஞ்சசாலையில் வைத்
தாள். அன்றியும் அந்தப் பறங்களிலே மேய்ப்ப
ர் வெளியிலே தங்கி இராத்திரியிலே தங்கள் ஆட்
டுக்கூட்டத்தைக் காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.
அப்பொழுது யெகோவாவின் தூதன் அவர்கள்
முன்னே வந்து நிற்கத் தேவனுடைய சொதி அ
வர்களைச் சுற்றிப் பிரகாசித்தது, அவர்கள் மிகவு
ம் பயந்தார்கள். தூதன் அவர்களுடனே பயப்ப
டாதிருங்கள், எல்லாச் சனங்களுக்கும் முண்டாகும்
மிருந்த சந்தோஷத்தை உங்களுக்குச் சுவீசெஷி
மாய் அறிவிக்கிறேன், இன்று கத்தராகிய கிறிஸ்து
வென்னும் இரட்சகர் தாவீதின் ஊரிலே உங்களுக்
காகப் பிறந்தார், பிள்ளையைப் புகட்டவைகளிற் சுற்
றிப் பஞ்ச சாலையிலே வைத்திருக்கக் காண்பீர்கள்,
அதுவே உங்களுக்கு அடையாளமென்றான். சமீதி
யாய்ப் பரமண்டலத்திலுள்ள மிருந்த சேனைகள்
அந்தத் தூதனுடனே கூடலிருந்து உன்னதங்களி
லிருக்கிற பராபரனுக்குப் புகழ்ச்சியும், பூமியிலே
சமாதானமும், மனிதர்மேற் பிரியமும் உண்டாவ
தாகவென்று தேவனைத் துதித்தார்கள். பின்பு தே
வதூதர் அவர்களை விட்டுப் பரமண்டலத்துக்குப்
போனபொழுது, மேய்ப்பர் ஒருவரை ஒருவர்
நோக்கி நாம் பெத்தலேகேம் ஊருக்குட்போய்க்
கத்தரால் நமக்கு அறிவிக்கப்பட்ட இந்தச் சங்கதி
யைப் பார்ப்போம் வாருங்களென்று சொல்லிக்
கொண்டு, தீவிரமாய் வந்துமரியானையும், யோசை
ப்பையும், பஞ்சசாலையிற் படுத்திருக்கிற பிள்ளை
யையும் கண்டார்கள். கண்டபின்பு அவர்கள் அந்
தப் பிள்ளையைக் குறித்துத் தங்களுக்குச் சொல்ல

பட்ட வாசித்தையைப் பிரசித்தம் பண்ணினார்கள். அதைக் கேள்விப்பட்ட யாவருந் தங்களுக்கு மேய்ப்பராற் சொல்லப்பட்டவைகளைக் குறித்து ஆச்சரியப்பட்டார்கள். மரியாளோ அவ்வாசித்தை களையெல்லாந் தன் இருதயத்திலே அடக்கிச் சிந்தித்துக்கொண்டாள். மேய்ப்பருந் தங்களுடனே சொல்லப்பட்டதன்படியே கேட்டுக்கண்ட யாவுக்காகவுங் கடவுளைப் புகழ்ந்து துதித்துக்கொண்டு திரும்பினார்கள்.

ஏரோதென்னும் இராயனுடைய இராச்சியபாரம் நடக்கும் அக்காலத்திலே யூதேயாத்தேசத்திலுள்ள பெத்துலேகேம் ஊரிலே இயேசுவானவர் பிறந்த பின்பு கிழக்குத் திசையிலிருந்து சாஸ்திரிகள் ஏருசலேம் பட்டணத்துக்கு வந்து இக்காலத்திற் பிறந்திருக்கிற யூதருடைய இராசாவைக் குறித்துத் தோன்றிய நட்சத்திரத்தைக் கிழக்கிலே தாங்கள் கண்டு அவரைப் பணிந்துகொள்ள வந்தோம், அவர் எங்கேயென்றார்கள். ஏரோதிராசா அதைக் கேட்ட பொழுது அவனும் அவனுடனே கூட ஏருசலேம் பட்டணத்தார் அனைவரும் கலங்கினார்கள். அல்லாமலும் அவன் சனங்களிற் பிரதானமான ஆசாரியர், வேதபாரசுர் எல்லாருங் கூடிவரச் செய்து கிறிஸ்து எங்கே பிறப்பாரென்று அவர்களிடத்தில் விசாரித்தான். அவர்கள் அவனை நோக்கி யூதாத்தேசத்திலுள்ள பெத்துலேகேம் ஊரே, நம்முடைய சனங்களாகிய இஸ்ரவேலரை ஆளும் பிரபு உன்னிடத்திலே தோன்றுவார், ஆகையால் யூதாவிலுள்ள பிரபுக்களில் நீ சிறியதல்லவென்று தீர்க்கதரிசியினால் எழுதப்பட்டிரு

கிற பிரகாரமாக யூதாவின் ஊராடிய பெத்துலே
கேமிலே அவர் பிறப்பாரென்றார்கள். அப்பொ
ழுது ஏரோதுசாஸ்திரிகளை இரகசியமாய் அழை
த்து அந்த நட்சத்திரங் காணப்பட்ட காலத்தை
க் குறித்து அவர்களிடத்திலே விசாரித்துக்கொ
ண்டு நீங்கள் போய் அந்தப் பிள்ளையைக் குறித்
து நன்றாய் ஆராய்ந்து பாருங்கள், மேலும் நீங்
கள் அதைக் கண்டபின்பு நானும் போய் அதைப்
பணிந்துகொள்ளும்படிக்கு எனக்கு அறிவிப்பதை
வென்று சொல்லி அவர்களைப் பெத்துலேகேம்
ஊருக்கு அனுப்பிவிட்டான். இராசாச் சொன்ன
தை அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டு போனார்கள்,
போகையிற் கிழக்கிலே கண்ட நட்சத்திரம் அவர்
களுக்கு முன்பாக நடந்து அந்தப் பிள்ளை இருக்
கிற ஸ்தலத்துக்கு மேலே வந்து நின்றது. அவ
ர்கள் அந்த நட்சத்திரத்தைக் கண்டு சந்தோஷித்
தை அடைந்து அந்த வீட்டிற் பிரவேசித்துப் பி
ள்ளையையும், அதின் தாயாடிய மரியாணையும் கண்
டு பணிந்துகொண்டு தங்கள் பொக்கிஷிப் பெட்
டிகளைத் திறந்து பொண்ணையும், தூபவருக்கத்தையும்,
வெள்ளைப் போளத்தையும் அதற்குக் காணி
க்கையாக வைத்தார்கள்.

இத்தன்மையாக வந்து பணிந்து காணிக்கையை
வைத்த இவர்கள் ஆரோவெனில், கீழ்த்திசைத் தே
சங்களிலே தேவ மெஞ் ஞானத்தை உணர்ந்தவ
ர்களாயுந் தேவ அருட் காரணமாய் முன் அறிவிக்
கப்பட்டிருந்த தீர்க்கதரிசன வாக்கு மூலமாகப்
பூலோகத்திலேயுள்ள சகலருடைய மன அஞ்ஞா
ன இருளை அகற்றி மெஞ்ஞான ஒளியை விரிக்கும்

ஓர் தேவ சற்குருத் தோன்றுவாரென்றதை உணர்ந்தவர்களாயும், அவருடைய வரவை நோக்கிக்கொண்டிருந்தவர்களுக்குள்ளேயுள்ள சிலரேயாம். இவர்களாலே நோக்கியிருக்கப்பட்ட இரட்சண்ணிய பெகோவாபூலோக பிரசன்னரான அருளவதார அக்களிப்பைக் கடவுள் பெத்துலேகேம் உளராருக்கு வெளிப்படுத்தியது போல இந்தக் கீழ்ப்புறத் தேசத்தவர்களுக்கும் அறிவிக்க வேண்டிய கிருபையினாலே அந்த இரட்சகருடைய பாத தரிசனை அடையுமிடத்தையும் மகா அந்புதமாக ஓர் நட்சத்திரத்தினாலே காட்டியருளினார். இது நிற்கக் கிறிஸ்துவினது தேவ சற்குருதத்துவஞ் சொல்லப்படும்.

எவது.

கிறிஸ்துவினது தேவ சற்குரு தத்துவங் கூறியது.

முற்காலத்திலுள்ள தீர்க்கதரிசிகள் கிறிஸ்து இரட்சகருக்கு முன்னே தூதனாக ஒருவன் வருவானென்று சொல்லப்பட்ட பிரகாரமாக யோவானிஸ்நானன் என்னும் ஒரு மகாத்துமா அந்புதமாய் உற்பத்தியாகித் தேவ அருளால் நிறைந்து யோர்தான் நதிக்கருகான தேசமெங்கும் நடந்து பாவ மண்ணிப்புக்காக மனத்திருப்பும்படிக்கேற்ற ஞானஸ்நானத்தைப் பிரசங்கித்தான். இவன் கடவுளினது மார்க்கத்தைத் திட்டஞ் செய்து, அவருடைய பாதைகளைச் செம்மைப்பண்ணுங்கொள்ளும், பள்ளமெல்லாம் நிரப்பப்படும், சகல மலைகளுங் கு

ன்றகளுந் தாழ்த்தப்படுங், கோணலான பாதை
கள் செம்மையாகும், முருட்டு வழிகள் சமனாகு
மென்றும், மனிதரெல்லாரும் தேவன் அருளிய
இரட்சிப்பைக் காண்பாராகளென்றும் வனத்திலே
கூப்பிடுகிறவனுடைய சத்தம் உண்டென்று ஏசா
யாதீர்க்கதரிசி செய்த புத்தகத்திலே எழுதியிருக்
கிற பிரகாரமாகப் பிரசங்கித்தான்.

அப்பொழுது சனங்கள் காத்திருந்து யோவா
ன் கிறிஸ்துவாயிருக்கிறாரென்று எல்லாரும் த
ங்கள் இருதயங்களில் அவனைக் குறித்துச் சிந்தனை
கொண்டிருக்கிற போது, யோவான் எல்லாருட
னையும், நான் சலத்தினாலே உங்களுக்கு ஞானஸ்
நானங் கொடுக்கிறேன், என்னிலும் அதிக பலத்த
வர் வருகிறார், அவருடைய பாதாட்சைகளின் வா
ரை அவிழ்க்கிறதற்கு நான் பாத்திரனல்ல, அவ
ர் பரிசுத்த ஆவியினாலும் அக்கினியினாலும் உங்
களுக்கு ஞானஸ்நானங் கொடுப்பார், துற்றுக் கூ
டை அவர் கையில் இருக்கின்றது, அவர் தமது க
ளத்தை முழுதும் விளக்கிக், கோளும்பையைத் த
மது களஞ்சியத்திலே சேர்த்துப் பதரையோ
அவியாத அக்கினியிற் சுட்டெரிப்பாரென்று சொ
ல்லி இன்னும் வேறனைக விதங்களாகச் சனங்க
ளுக்குச் சுவிசேஷித்தை அறிவித்தான். அவனி
டத்திலே சனங்கள் எல்லாரும் ஞானஸ்நானம்
பெற்றுக்கொண்ட காலத்திலே யேசுவானவரு
ம் ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கு வந்தார். யோ
வானோ அதற்குத் தடைசொல்லி உம்மாலே
நான் ஞானஸ்நானம் பெற வேண்டுவதாயிருக்க
நீர் என்னிடத்திற்கு வரலாமோவென்றான். அ

தற்கு யேசுவானவர் அவனை நோக்கி, இவ்விதமாய்
ச் சகல நீதியையும் நிறைவேற்றுகிறது நமக்கே
நிறதாயிருக்கின்றது. ஆகையால் இப்பொழுது
இதற்குத் தடைசொல்ல வேண்டாமென்றார். அவ
னும் ஞானஸ்நானங் கொடுத்தான். அவர் ஞா
னஸ்நானம் பெற்றுச் சலத்தையும் விட்டேறிவ
ந்தவுடனே வானம் திறக்கப்பட்டது. அல்லாம
ற் கண்ணுக்குத் தோன்ற ஒரு புறாவைப் போ
லப் பரிசுத்தாவியானவர் அவர் மேல் இறங்கினா
ர். அன்றியும் நீர் எனக்கு அன்பானகுமாரனா
யிருக்கிறீர், உம்மிற் பிரியமாயிருக்கிறேனென்று
வானத்திலிருந்து சத்தம் உண்டாயிற்று.

பின்பு அவர் தாம் வளர்ந்த நாசரேத்துருக்கு
வந்து தமக்கு வழக்கமானபடி ஓய்வுநாளிலே தே
வாலயத்திற் பிரவேசித்து வாசிக்க எழுந்து நிற்
கிற் பொழுது சசாயாத் தீர்க்கதரிசியின் புத்தக
த்தைக் கோயிலார் அவருக்குக் கொடுத்தார்கள்.
அந்தப் புத்தகத்தை அவர் விரித்த பொழுது பரா
பரனுடைய ஆவி என்னில் இருக்கின்றது, தரித்
தருக்கு நான் எவிசேஷத்தை அறிவிக்கும்படிக்
கு என்னை அபிஷேகம்பண்ணினார், நருங்குண்ட
வர்களைக் குணமாக்கும்படிக்குஞ், சிறைப்பட்ட
வர்களுக்கு விடுதலையையும், குருடருக்குப் பார்
குதலையும் பிரசங்கிக்கும்படிக்கும் என்னை அனுப்
பினாரென்றெழுதியிருந்த இடத்தைக் கண்டு வா
சித்துப் புத்தகத்தைச் சுருக்கி ஊழியகாரனிடத்
திற் கொடுத்து அவர் உளுக்கார்ந்தார். தேவாலய
த்திலுள்ள எல்லாருடைய கண்களும் அவர்மேல்
நோக்கமாயிருந்தன, அப்பொழுது அவர் அவ

நீகளுடனே பேசத் தொடங்கி, நீங்கள் கேட்ட வேத எழுத்து இன்றையிற்றினமே நிறைவேற்றி நென்றார். எல்லாரும் அவருக்கு நல்ல சாட்சி கொடுத்தி அவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய கிருபை புள்ள வசனங்களைக் குறித்து ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

ஆண்டவராகிய கிறிஸ்துநாதர் இத்தன்மையாகவே யூதேயாத் தேசத்தாருடைய தேவாலயங்களிலும், மற்றும் பிரசித்தமான இடங்களிலும், உலகத்தவர்களுக்கு ஆத்துமலாபமான உபதேசங்களைப் போதித்துத் தாமே சற்குருவென்பதைப் பிரபலப்படுத்தினாரென்றது விளங்கியதே.

இனி அவருடையமகத்துவ இலட்சணங்களைப்பற்றி விய குணங்களைப்பற்றி தெரியக் காட்டுவோம்.

ஆண்டவராகிய கிறிஸ்துவின் சுய திவ்விய இலட்சணம் மனோவாக்ருக்கெட்டாததாயினும் தேவ அருளினால் விளங்கிய அளவு இவ்விடத்திற் காட்டப்படும். அவர் சருவ கிருட்டிகராய், நிருநாசராய், நிராகரராய், நிருமலராய், அவிகாரராய், அதரிசியாய்ச், சமதரிசியாய்ச், சருவவியாபியாய்த், தயாசீலராய், அப்பிரமேயராய்க், கடவுட்டன்மை முற்றுமுடைய திவ்விய குணரத்தினாகரான தேவ சுதனாயிருப்பதே அவருடைய இலட்சணம்.

இயேசுநாதர் தாம் மெய்த் தேவனென்பது விளங்க நடப்பித்த அற்புதங்களைக் கடவுள் தம்முடைய தத்துவங்கொண்டு நடப்பிக்கவும், அவரு

டைய அடியவர்கள் அவருடைய தத்துவங்கொண்டு நடப்பிக்கவுங் கூடியதன்றி மற்றெவ்விதத்திலும் எவர்களாலும் முடிக்கவரிதாயிருக்கப்பட்டதாகும். அவ்வற்புதங்களைக் கிரிஸ்துநாதர் தமது தத்துவங்கொண்டே நடப்பித்தருளினார். ஆதலால் அவர் தேவ சற்குருவென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. எந்தெந்தச் சமயத்தவர்களும் அந்தந்தச் சமயங்கள் தேவமுலமாய் உண்டாயிற்றென்பதற்குத் திட்டாந்தமாய் அததிற் பற்பல அற்புதங்கள் நடந்தனவாய்ச் சொல்லியிருந்தும் அவைகளெல்லாங் கற்பிதமாகிய பொய் வார்த்தையென்றி மெய்மை அல்லவென்பது அங்கங்குள்ள வெவ்வேறு மாறுபாடான கருத்தினாலே விளங்குகின்றன.

மனுவர் தத்துவத்துக்கரிதாயும், ஆத்துமக்களுடைய இகபர சுகவுபயோகமாயும் இருக்கப்பட்ட அவ்வற்புதங்கள் யாவென்கில் அவர் தமது தேவவல்லமையினற் பிறவிக் குருடருக்குக் கண்ணருளியதும், இறந்தவர்களுக்கு ஓர் வார்த்தை மாத்திரத்தில் உயிரருளியதுஞ் சமுத்திரத்தின் மேல் நடந்ததும், அடித்த பிரசண்டமாருதத்தை அடக்கியதுங், கிளம்புகின்ற சமுத்திரத்தை அமைத்ததும் அற்ப போசனங்கொண்டு அனேகருக்குப் போசனம் அருளியதுஞ், சலத்தைத் திராட்சரசமாக்கியதும் முதலிய பலவேயாம். இவைகள் சந்தேகமின்றி எவர்களும் அறிபத்தக்கதாக மிகுதியாயும் பிரபலமாயும் நடந்தன. அவைகளைப்பற்றி இன்னவின்ன அற்புதங்கள் இன்னவின்ன இடத்திலே இன்னவின்ன நிமித்தமாக நடந்தனவெ

ஸ்கிற விபரம் புதியேற்பாட்டிற் சுவிசேஷிகள்
 லே கண்டுகொள்ளலாம். இவ்வற்புதங்கள் யூதே
 யாத் தேசத்திற் பிரசித்தமான இடங்களிலே ஆண்
 டவரால் நடப்பிக்கப்பட்டன. அவற்றைப் பிர
 த்தியட்சமாகக் கண்டவர்களுக்குள்ளே அனேகர்
 அதிவிவேக கல்விமாண்களாதலால், இவர் மெய்க்
 குருவோ பொய்க்குருவோவென்றும் இவர் இவ்வ
 திசயங்களை நடப்பிப்பது தேவ தத்துவங்கொண்
 டோ பசாசின் தத்துவங்கொண்டோவென்றந்த
 ங்கள் மனசிலேகொண்ட சந்தேக நிவிர்த்தியாகு
 ம்பொருட்டு அதிகார்மையாய்ப் பற்பல விதத்தி
 லுஞ் சோதித்தாராய்ந்து அவர் தேவனாகிய மெ
 ய்ச் சற்குருவென்று அற்ப சந்தேகமுமின்றி நிச்ச
 யமாய் அறிந்துகொண்டார்கள். கிறிஸ்துவினு
 டைய மரண வேதனை மேற் கூறப்படும்.

எட்டாவது.

கிறிஸ்துவினு ஓரபாவப் பிராயச்சித்தமான வேதனை
 யைக் கூறியது.

முன்சொல்லியபடி கடவுள் பாவிகளான சகல
 மனிதரையும் இரட்சிக்கத் தமது தயவை விளங்
 கப்பண்ணுவதுமன்றி நீதியையும் விளங்கப்பண்
 ணவேண்டும். ஆதலால் இரட்சகராகிய கிறிஸ்து
 நாதர் உலக பாவத்தைச் சுமந்து பிராயச்சித்தம்ப
 ண்ணி நிவிர்த்திசெய்யும் பொருட்டு மனிதருக்கு
 ப் பதிலாக அவர்களுடைய பாவ ஆக்கிணையைத்
 தாமே சுமந்து சகித்து மரண வேதனையை அனு
 பவித்துப் பலியாய்ப் பிராணத்தியாகம்பண்ணினு
 ள் எப்படியெனில்,

இயேசுவானவர் சேஷர்களோடே கூடக் கெது
சேடனெயென்னும் டெத்திற்கு வந்து சேர
ரோக்கி நான் அங்கே போய்ப் பிராத்தனைபண்ணு
மளவும் நீங்கள் சேவ்விடத்தில் உளுக்கார்த்திருங்க
னென்று சொல்லிப் பேதுருவையுஞ் செபதேயு
வின் குமாரர் இருவரையுங்கூட்டிக்கொண்டுபோ
ய்த் துக்கமடையவும் மிகவும் விபாகுலப்படவுந்
தொடங்கிப், பின்பு அவர்களை நோக்கி எனதாத்
துமா மாணபரியந்தம் மிகுந்த துக்கப்பட்டிருக்
கின்றது நீங்கள் இங்கே தரித்திருந்து என்மேலுடே
கூட விழித்திருங்கனென்று சொல்லிச் சற்றப்புற
ம் போய்ப் பூமியிலே விழுந்து என் பிதாவே, இ
ந்தப் பாத்திரம் என்னை விட்டு நீங்கக்கூடுமேயா
னால் அப்படிச் செய்யும், இல்லாவிட்டால் என்
னுடைய சித்தத்தின்படியல்ல உம்முடைய சித்த
த்தின்படியே ஆக்கடவதென்று பிராத்தனைப
ண்ணினார். அஹுடைய வேர்வை இரத்தத் து
ளிகளைப்போலாகித் தரையில் விழுந்தது. இவரு
டைய பகைஞராகிய யூதாசாரியர்கள் இவர் ம
கா பரிசுத்தரென்று வெகு சனம் இவரைப் பி
ன்பற்றுவதினாலும் தங்கள் குற்றங்களுக்காக இ
வர் கண்டிப்பதினாலும் வைராக்கியங்கொண்டு இ
வரைக் கொலைசெய்விக்க வேண்டுமென்ற சிந்தனை
யுடனே சேவகரைக் கொண்டு இவரைப் பிடிப்பி
த்து நீதித் தலத்திற் கொண்டுபோய், இவன் தா
ன்தானே தேவ சற்றருவென்று சொல்லியிருப்ப
தினால் இவ்வுரோம இராச்சிய நீதிப்படி இவன்
கொலைசெய்யப்பட வேண்டுமென்று சொல்லி அ
துபோலத் தீர்ப்புப்பண்ணுவித்துச்சிலுவையில்

அறைந்து கொண்டுபோட்டார்கள். கிறிஸ்துநாதர் பாலிகளுக்காக மரணமடைவது தேவசித்தமானதினாலே தேவன் இவ்விதமாய் உலக ரட்சணிய காரணமான அவருடைய மரண வேதனையை நிறைவேற்றியருளினார். இவர் சிலுவை மரத்தில் அறையுண்ட தினத்தில் ஆறா மணி நேரம் முதல் ஒன்பதாய்மணிநேரம் வரைக்கும் அத் தேசமெங்கும் இருளடையும்படி சூரியன் ஒளிமழுங்கிற்று, தேவாலயத்திற்குரியபுடைவை கிழிந்தது, பூமி அதிரிந்தது, கன்மலைகள் பிளந்தன, கல்லறைகள் திறவுண்டன இறந்துபோன அனேகபரிசுத்தவர்கள் உயிர்த்தெழுந்து பரிசுத்த பட்டினத்திற்குப்போய் அனேகருக்கு அருகேதரிசனையானார்கள். இரட்சகராகிய கிறிஸ்துநாதர் இறந்த தருணத்தில் எவர்களும் அதிசயிக்கவுண்டான இவ்வதிசய நிமித்தங்களினாலேயும் அவர் பரமகுருவென்பது கையெனல்லிக்கணி போலப் பிரத்தியட்சமாய் விளங்குகின்றதே.

அவர் பழையேற்பாட்டிலே தேவ வாக்குப் போலவுந், தமது திருவாக்குப் போலவும் மரணமடைந்த மூன்றாநான் உயிர்த்தெழுந்து நாற்பது நாள் வரைக்கும் தமது சீஷர்களுடனே சஞ்சரித்து அனேகருக்குத் தரிசனயாகி உலகத்தவர்களை நெறிப்படுத்தும்பொருட்டுச் சீஷருக்குப் பரிசுத்தாவியை அனுப்புவேனென்று தருவாய்மலர்ந்து அவர்களை ஆசீர்வதித்து அனேக சனங்களுக்குமுன்பாக வானத்துக்கெழுந்தருளிய பின்பு சீஷரும் அவருடைய வாக்கின்படி நடக்குமென்று நம்பினவர்களாய் அவ்விடத்தை விட்டு நீங்க வருசலேம்ப

படினத்தை அடைந்து சகலரும் ஏக சிந்தையாய்
 பிரத்தனையிலேயும் வேண்டுதலிலேயும் உறுதியா
 ய்த்தரித்திருந்தார்கள். ஐம்பதாநாளாகிய தினத்
 திலே சடுதியாய்ப் பலத்த காற்றடிக்கின்ற மு
 ழக்கம் போல வானத்திலிருந்து முழக்கமுண்
 டாகி அவர்கள் உளுக்கார்த்திருந்த வீடு முழுதை
 யும் நிரப்பிற்று. அல்லாமலும் அக்கினிக்கொழுந்
 து போலப் பிரிக்கப்பட்ட நாவுகள் அவர்களுக்கு
 க் காணப்பட்டு அவர்கள் யாவர் மேலும் வந்திருந்
 தன. அவர்களெல்லாரும் பரிசுத்தாவியினாலே நி
 ரப்பப்பட்டுத் தங்களுக்கு ஆவியானவர் கொடுத்த
 திராணியின்படியே வேறு பாஷைகளிலே பே
 சத்தொடங்கினார்கள். அவர்கள் இப்படிப் பரிசு
 த்தாவியாகிய தேவ பிரசாதப் பேற்றினால் மகாப
 த்திவைராக்கியத்துடனையும், இயேசுவானவர் ப
 ரமண்டலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்றதற்குச் சா
 ட்சியாக அவருடைய திருநாமமூலமாய் மனந்தி
 ருப்புதலையும் பாவமன்னிப்பையும் பிரஸ்தாபம்
 பண்ண அநேகம் ஆயிரம்பேர்கள் கிறிஸ்துவே இ
 ரட்சகரென்றுணர்ந்து அவரில் விசுவாசிகளானா
 ர்கள். மேலும் ஆண்டவர் சீஷருடனே நீங்கள் உ
 லகமெங்கும்போய் அங்கங்கேயுள்ள சீட்டிகளான
 சகலருக்குஞ் சுவிசேஷித்தைப் பிரஸ்தாபம்பண்
 னுங்கள், விசுவாசமுள்ளவனாகி ஞானஸ்நானம் பெ
 ற்றவன் ஓரட்சிக்கப்படுவானென்று திருவாய்மல
 ர்ந்தருளிய வாக்கின்படி ஆந்தச்சீவர்கள் உலகம் எ
 ங்கும் போய்க் கிறிஸ்துவை இரட்சகரென்று அறி
 வித்து அனேகம் ஆயிரஞ் சனங்களை நெறிப்படுத்தி
 க்கிறிஸ்து மார்க்க சபையிற் திரப்படுத்தினார்கள்.

பெகோவாவாகிய திரிபேக தேவனின் சுதன
யிருக்கப்பட்டவரே மனு அவதாரம்பண்ணி நம
து பாவக் குற்றத்துக்கு நீதிப்படி வரும் ஆக்கினை
யைத் தாமே சுமந்து தீர்க்கும்பொருட்டு அளவி
டக்கூடாத அத்தியந்த குரூரமுள்ள மரண வேத
னையைப் பட்டாரென்று முன் சொன்னோமே, அ
ம்மரண வேதனைதானே நம்மேல் வரும் ஆக்கி
னையை நீக்கினதுமன்றிக் கடவுளுடைய நீதியையு
ம் அவர் பாவத்திற்கொண்டிருக்கும் பகையைபு
நி காட்டிப் பாவம் மகா தோஷமென்றும் அதை
ச் செய்வதடாதென்றும் அதை விடாத பாலிகள்
நாகத்திலே அத்தன்மையாகிய வேதனையை நித்தி
ய காலமும் படுவது நிச்சயமென்றும் நம்மை உ
ணரப்பண்ணுகின்றது. அன்றியுங்கத்தாலின் நியா
யப்பிரமாணத்தைக் கடந்து பாவக் குற்றத்துக்கு
ள்ளாக்கியிருப்பதை உணர்ந்து மனஸ்தாபமடைந்
த பாலிகளுக்குக் கரையேற்றும் வழி அது தா
னென விளங்குகின்றது.

கடவுள் மனிதர்கள் பாவமன்னிப்படைந்து
கொள்ளும்படி மேற்சொல்லிய பிரகாரமாய் ஒ
ர்பாவப் பிராயச்சித்தம் அருளியதுமன்றிப் பாலி
கள் தமது கற்பனைகளைத் தவறாமற் கைக்கொள்ளு
நீபடி. பரிசுத்தாலையைக் கொண்டு அவர்களைப் ப
க்குவப்படுத்தித் தமதடியவர்களாகச்செய்து தே
க இச்சையில் அழுந்தாமற்றம்மேற் பத்தியிலே
திரப்படுத்துவதினாலே தமது இராச்சிய பரிபா
லனத்தை நிலைநிறுத்தித் தமதிராசத்துவ நீதி தவ
றாமல் நடுத்தீர்வை நாணயும் மோட்ச நாக விதி
யையும் நிலைப்படுத்தித் தமது பரிசுத்த நீதித்

தன்மையைக் கிறிஸ்துவின் மரண வேதனையினு
லே விளங்கப்பண்ணுகிறார் இதுவே முழு உ
லகத்தவர்களும் பாவமன்னிப்படைந்து இரட்சி
கப்படுமும் வழியும் ஒருவனுடைய மனசிலே மெ
ய்ப்பட்டு இடேறும் விதமுமாம்.

இயாதொருவன் கிறிஸ்துமார்க்கத்திற் கடவுளி
னது நியாயப்பிரமாணத்தைக் கடந்து தான் பா
லியாயிருப்பதைத் தெளியவுணர்ந்தவனாய் தான்
மீறிய இந்தியாயப்பிரமாணத்தை விடுத்தருளிய
கடவுள் அத்தியந்த நீதியும் பரிசுத்தமுமுள்ளவர்,
ஆதலாலே தமதிராசத்துவ நீதிப்படி அதற்குக்கு
றித்த ஆக்கிணையை எனக்குச் செய்வரல்லாது பொ
றுத்துவிட மாட்டாரே, இத்தற்கென்னசெய்ய வே
ண்டுமென்று மனக்கலக்கத்தினுடனே உசாவுதல்
பண்ணிக்கொண்டு வருங் காலத்திற் கிறிஸ்துவை
விசுவாசித்துக்கொள் கதியடைவாயென்று அதி
லே சொல்லிய வாக்கியத்தில் மனம் மெய்ப்பட்டு
க் கடவுள் பாலிகளை இரட்சிக்கத் தமது ஏக சத்
வை சுந்தருளியதினால் அவருடைய அன்பையும் அந்
தச்சுதனானவர் மனித அவதாரம்பண்ணி மனிதரு
டைய பாவ நிவிர்த்திக்காகக் கடிய துயரத்தைபு
ம் மரண வேதனையையும் அனுபவித்து மரித்ததி
னால் அவருடைய நீதியையும் விளங்கக் காண்பான்,
கண்டு சுத்தா ருறைவற்ற அஸ்புடையவராயும் ம
னிதருடைய பாவத்தைப் பொறுத்து நீதியிற் சுந்
தந் தவறுபடாதவராயும் இருக்கிறாரென்பதை உ
ணர்ந்து பயபத்தியுடனேயுங் குறுகுவிப்புடனே
யுங் கரையேறும் வழியாகக் கிறிஸ்துவைப் பற்றி
விசுவாசித்து நேசித்து நடப்பான்.

மேலுங் கிறிஸ்து பட்ட வேதனையினாலே கடவு
ளுடைய நியாயப்பிரமாண நீதியும் அன்பும் வி
ளங்கினதென்பது எவர்களுக்கும் தெளிவாய் விள
ங்கும்படி முன் ஒவ்வாசா நடப்பித்த நீதியின் வரு
த்தமானத்தை எடுத்துச் சொல்லுகிறோம்.

புருவகாலத்தில் ஒரு இராசாவானவர் தனதிரா
ச்சியத்தில் விபசாரத்தை முற்றுங் கண்டித்துபோட
வேண்டி யாதொருவரும் விபசாரஞ் செய்யப்
படாதென்றும், விபசாரஞ்செய்தவனுடைய க
ண்கள் கெடுக்கப்படுமென்றும் பண்ணிய கட்ட
னையை முதன் முதல் அவருடைய குமாரன் தாமே
கடந்து விபசாரஞ்செய்ததை நீதியும் அன்புமு
ள்ளவராகிய அவ்விராசா அறிந்து வியாகுலமடை
ந்து இனி இதற்கென்ன புத்தியென்று ஆலோசி
த்துத் தமது கட்டளை தவறற்ற நீதியும் அன்புமு
ள்ளதென்று விளங்கத்தக்கதாகத் தமது குமாரனு
டைய கண்ணில் ஒன்றையுந் தம்முடைய கண்ணி
ல் ஒன்றையுந் கெடுத்துப்போட்டார். இதைக் கு
மாரன் கண்டு பிதாவின் நீதியையும், அன்பையும்
அவற்றிற்கு விரோதமாய்த் தான் செய்த குற்றத்
தையும் உணர்ந்து தன் பிதாவுடைய தன்மையை
ப் பூரணமாக அறிந்துகொண்டான். அவ்விராசா
அக்குற்றத்துக்குத் தண்டனைசெய்யாமல் விட்டா
ல் அவர் நீதியற்றவரென்றும் அத்தண்டனை முற்
றையும் அவனுக்கே செய்தால் அன்பற்றவரென்
றாக் தோற்றப்படும். அவருடைய இத்தன்மையா
ன செய்கை முறையினால் அவருடைய தவறற்ற
நீதியுங் குறைவற்ற அன்பும் விளங்குகின்றன.

சைவம் வைஷ்ணவமாகிய சமய அனுசாரிகளா

ன சனங்களை, நீங்கள் நரசத்துக்கு நீங்கி மோட்
 சகதியடைய வேண்டுமென்ற பெரிய அவாவினு
 டனே இவ்வருளவதார வசனத்து முற்கூற்றில்
 வைஷ்ணவஞ் சைவமாகிய இரு சமய மாறுபாடு
 ம் விஷ்ணுவின் தசாவதாரவிருத்தாந்தமும், அ
 வ்விருத்தாந்த மாறுபாடும், விஷ்ணு பாவகாரண
 ன்றிப் பாவநாசரல்லவென்பதற்கு உதாரணமுங்
 கோட்டி இவ்வப் பிற்கூற்றிலே தேவ சதனாகிய கிறி
 ஸ்துநாதரினது அருளவதாரவிருத்தத்தையும், அ
 வ்வவதார முறைகளையும், அவருடைய தேவ சந்
 தருத்துவத்தையும், அவருடைய பாவப் பிராயச்
 சித்தமான மரண வேதனையையும், அவ்வேதனையி
 னால் உண்டாகும் பலனையும் உங்களுக்கெடுத்துச்
 சொன்னோமே, அதனை நீங்கள் தன் சமயமென்ற
 பற்றும், புறச்சமயமென்ற வெறுப்புமற்று மெ
 ய்க் கடவுளால் மனிதர் தங்கள் பாவம் நீங்கி மோ
 ட்சகதியை அடைவதற்கே துகாரணமாய் அருளப்
 பட்ட மெய் மார்க்கமெதுவோ அதையே அநிய
 வேண்டுமென்ற ஆசையினுடனே சைவம் வை
 ஷ்ணவமாகிய இரு சமயசாரத்தையும் கிறிஸ்
 து சமய சாஸ்திரத்தையும் உங்கள் மனமாகி
 ய தராசிலே வைத்துத் தூக்கி நிறுத்துத் தெளி
 த்து பொய்ச் சமயத்தை அதற்றி மெய்ச் சமய
 த்தை ஏற்று அதன்படி மோட்ச கதியடைவதே
 உத்தமம், உத்தமமாத்திரமன்றி மகா அவசிய
 முமாயிருக்கின்றது, எண்ணத்தினாலென்றி கிறிஸ்
 துநாதரினது அருளவதாரத்தினாலல்லாமல் மற்
 றும்படி மோட்ச வழி இல்லை, ஆகையால் இதின்
 வழியாய் ஆத்தும இடேற்றங் தேடிக்கொள்ளாம

வீட்டவர்களுக்கு மோட்சகதி இல்லையென்றதை உணர்த்து மேற்குத் தேசங்களில் இருக்கிற கிறிஸ்தவர்கள் தாங்கள் அடைந்த இம்மெய்ச்சமயமேன்மைகளைப் பாலிகளாகிய எல்லாச் சாதியாரும் பெறும் பொருட்டித் தங்கள் தேசத்தையும் விட்டு உலகமெங்கும் புறப்பட்டுப் போய் அந்தந்தத் தேசத்தாருடைய பாஷைகளைப் படித்துக்கருத்தர் அருளிய சத்திய வேதத்தைப் போதித்துப் பிரயாசப்பட்டுவருகிறார்கள். ஆண்டவர் உங்களைப் போலப் பிறரை நேசிப்பீர்களாகவென்றருளியகற்பனைப்படி தாங்களும் மனசில் இந்த நேச குணத்தைக்கொண்டு இப்படிச் செய்துவரும் இந்த உத்தம அதிசய குணமுஞ் செய்கையுங் கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ளன்றி உலகத்தில் மற்றும் எந்தச் சமயத்தவர்களுக்குள்ளுமில்லை. இராயரம் வருஷமுதற்கொண்டு இதுவரைக்கும் மற்றும் மதங்கள் குறைவதல்லாது கதிக்கவில்லை, கிறிஸ்து மார்க்கமோ குறித்த காலங்களுக்குள் எங்கும் பரம்பிப் பொய்ச் சமயங்களை அகற்றித் துஷ்ட மனிதரை நற்சீலராக்கி எல்லாத் தேசத்தாருக்குள்ளேயும் இஸ்தாபிக்கப்பட்டு இந்தியவெண்ணும் இத்தேசத்திலுங் கதித்துக்கதித்து வருகிறது, இது எவர்களும் அறியாதக்க விருத்தாந்தமாயிருக்கின்றது. துரதேசத்திலிருந்து சுவிசேஷகுருக்கண்மார் எங்கும் போய் இவ்வளவு காரியங்களைச் செய்யும்படி ஏவினதென்ன? உலக சங்கையோ? அல்லது உலகப் பொருளோ? விசாரிக்கும் எவர்களும் அப்படியல்லவென்றறிவார்கள். 'மேற்சொல்லியபடி வான லோகத்தை விட்டு எனியோனாகப் பிறந்து, நரித்திரானு

உருடந்நு, எங்குந் திரிந்து சுவீசேஷத்தைப் போ
தித்துச் சகலருடைய பாவங்களையும் நீக்கும்பொ
ருட்டு ஓர் மஹா பிராயச்சித்தமாகப் பிரணத்தி
யாகஞ் செய்தவராகிய கிறிஸ்துநாதருடைய அன்
பே எவகின்றது.

அருளவதாரம்.
முத்திற்ம.

